

Krisztus Urunk imádkozni hív az Isten templomába!

Énekek: 162; 264; 38 és 392.

Bibliaviasás: „Én, János, testvérek és társatok a Jézusban való szenvedésben, a királyságban és a béketúrésben, a Patmosz nevű szigeten voltam Isten beszédéért és Jézus bizonyágtételéért. Lélekben voltam ott az Úr napján, és a hátam mögött erős hangot hallottam, mint egy trombitáét, amely ezt mondta: Amit látsz, írd meg egy könyvben, és küldd el a hét gyülekezetnek: Efezusba, Szmirnába, Pergamonba, Thiatirába, Szárdiszba, Filadelfiába és Laodiceába. Megfordultam azért, hogy lássam a hangot, amely velem beszélt, és amint megfordultam, hét arany gyertyatartót láttam, és a gyertyatartók között az Emberfiához hasonlót, aki bokáig érő ruhában volt, mellénél aranyövvel körülövezve. A feje és a haja fehér volt, mint a hófehér gyapjú, szeme, mint a tűzláng, lába pedig hasonló a kemencében izzó aranyfényű érchez, hangja pedig olyan volt, mint sok vizek zúgása. Jobb kezében hét csillagot tartott, a szájából kétélű éles kard jött ki, és az arca olyan volt, mint mikor a nap teljes erejében fénylik. Amikor megláttam, lába elé estem, mint egy halott, ő pedig rám tette jobb kezét, és így szólt: Ne félj, én vagyok az első és az utolsó és az élő, pedig halott voltam, és íme, élek örökkön-örökké, és nálam vannak a halál és pokol kulcsai. Írd meg, amiket láttál, és amik vannak, és amik ezek után történnek: a hét csillag titkát, amelyet láttál az én jobb kezemben, és a hét arany gyertyatartót. A hét csillag a hét gyülekezet angyala, a hét gyertyatartó pedig a hét gyülekezet.” Jelenések 1: 9-20.

Ige: Közel volt a zsidók húsvétja, és Jézus felment Jeruzsálembe. A templomban ott találta letelepedve az ökrök, juhok és galambok árusait és a pénzváltókat. Ekkor kötélből korbácsot csinált, és kiúzta valamennyit a templomból az ökrökkel és juhokkal együtt, a pénzváltók pénzét pedig kiszórta, és asztalaikat feldöntötte. A galambárusoknak azt mondta: Vigyétek el ezeket innen, ne tegyétek az én Atyám házát vásárcsarnokká! Akkor eszébe jutott tanítványainak, hogy meg van írva: A te házad iránti féltő szeretet emészt engem. A zsidók pedig kérdőre vonták: Milyen jelt mutatsz nekünk, hogy ezeket teszed? Jézus így válaszolt nekik: Romboljátok le ezt a templomot, és három nap alatt felépítem. Azt mondták a zsidók: Negyvenhat esztendeig épült ez a templom, és te három nap alatt felépíted? Ő pedig testének templomáról mondta ezt. Amikor feltámadt a halálból, tanítványainak eszükbe jutott, hogy ezt mondta, és hittek az Írásnak és a beszédnek, amelyet Jézus mondott. Amikor húsvét ünnepén Jeruzsálemben volt, sokan hittek az ő nevében, látva a jeleket, amelyeket cselekedett. János 2: 13-23.

Szeretett testvéreim, rendkívül kedves nekünk azt hallanunk, hogy *Isten szeretet*¹, csakhogy felettébb sok fura elképzelésünk van az élő Isten szeretetéről. Urunk Jézus Krisztust is nehéz nekünk, vagy éppenséggel teljesen lehetetlen, hogy Őt magát a maga élő valójában lássuk, az Ő teljhatalmának teljes szabadságában és istenségében. Nem, mi jól megszűrjük a szuverén és élő Istent a saját elképzeléseinkkel, amit magunknak a szeretetről és a bennünket szerető Istenről faragva, festetve és *sokszorosítva* alkottunk.² Amikor „úgy gondolkodunk a szeretetről, hogy az óvatos, bölcs, érzékeny és tisztán látó, és soha nem válik szélsőségessé, akkor nem értjük a (szeretet) valódi jelentését.”³ Összetévesztjük a valódi és élő szeretetet a vonzódás leírásával, mely meleg érzést válthat ki belőlünk, de nem ez a szeretet igazi és pontos meghatározása (Chambers, Oswald, 2019, 56).

Isten szeretetének legismertebb és mondhatni legteljesebb meghatározását szintén János evangélista adta elénk, amikor így szól:

És amiképpen felemelte Mózes a kígyót a pusztában, akképpen kell az ember Fiának felemeltetnie. Hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Mert nem azért küldte az Isten az ő Fiát a világra, hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy megtartassék a világ általa. Aki hiszen ő benne, el nem kárhozik; aki pedig nem hisz, immár elkárhozott, mivelhogy nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében. Ez pedig a kárhoztatás, hogy a világosság e világra jött, és az emberek inkább szerették a sötétséget, mint a világosságot; mert az ő cselekedeteik gonoszak valának. Mert minden, aki hamisan cselekszik, gyűlöli a világosságot és nem megy a világosságra, hogy az ő cselekedetei fel ne fedessenek; Aki pedig az igazságot cselekszi, az a világosságra megy, hogy az ő cselekedetei nyilvánvalókká legyenek, hogy Isten szerint való cselekedetek. Ján 3:14-21.

Isten tehát úgy szeret, hogy Egyszülöttjét adta értem és érted, hogy a fára emeljék, hogy bízzál és üdvözüljél. Mondjuk ki botrányos, szélsőséges és félelmetes ez az üdvözítő szeretet!

Szeretett testvéreim, az egyházi hagyomány János apostolnak tulajdonítja nemcsak a János evangéliumát, hanem a Jelenések könyvét is. A szerző azonosságától függetlenül egyáltalán nem véletlen, hogy úgy az evangélium, akár a Szentírás utolsó könyvének mindjárt a legelején Urunk Jézus egyfelől úgy áll előttünk, mint aki Szentlélekkel betelve az Isten templomában a jobb kezében egy kötélből font ostort tart, melynek suhogtatásával megtisztítja a templomot, Igét kiáltva helyreállítja a szent istentiszteletet. Másfelől a Biblia utolsó könyvében ugyancsak ő az Isten hét gyülekezete között megdicsőült voltában, teljhatalmában van jelen, hatalmas vízesés morajló hangján szól, jobb kezében nem ostort, hanem hét csillagot tart, a szájából nem egy názáreti senki emberi beszéde szól, hanem kétélű éles kard jön ki, tekintetet tűz lángja és az arca olyan, mint mikor a nap teljes erejében fénylik. Álljunk ennek az Úr Jézus Krisztusnak a jelenlétébe!

A két bibliai eseménynek és az egyetemes egyház jelenlegi állapota között vannak megkülönböztető sajátosságok, de több hasonlóság is, melyek közül ma mindössze egyre szeretném, ha Urunk szent jelenlétében önmagunkkal együtt megvizsgálánánk Krisztus előtti állapotunkat. Nem a Názáreti Jézus előtti, hanem az Örökkévaló Krisztus előtti állapotunkat!

Kétezer évvel ezelőtt a jeruzsálemi templom rendkívüli és szerteágazó aktivitást mutatott. János evangélista a sokból egyet emelt ki, és pedig azt, hogy az imádság házában azon udvar részét, ahol bárki segítségül hívhatta az egy igaz Isten szent nevét, egy pénzváltók, kereskedők, galambárosok által bitorolt hely volt, vagyis kufárságukkal ők kizárták onnan az Istent imádni vágyókat (Máté 23:13), akik az Isten szájából elhangzó Ige által akartak élni,⁴ Istent pedig Lélekben és igazságban imádni. Mondta is Jézus, hogy bezárjátok a mennyek országának kapuját azok előtt, akik oda be akarnak menni, ti pedig nem akartok bemenni!⁵ Bizony számonkérte a népetől az Istennek nem tetsző istentiszteletet, a hamis békességet és nyugalmat. Az Isten Lelke szerint, ha fel is borult az Istennek tisztelte, jogilag minden tökéletesen rendben volt. Az árusok több mint valószínű, hogy főpapi engedéllyel jogosan tartózkodtak ott, vagyis hivatalosan üzleteltek. Volt írott papírjuk, hivatalos pecséttel és „adószámmal” ellátott engedélyük.

Mindez, az így törvényesített helyzet annyira megszokott állapot volt, hogy senkinek sem tűnt fel, hogy az istentisztelet egy olajozottan működő hatalmas gépezetté és személytelen iparrá torzult. Tömegek tódultak Jeruzsálembe a világ minden részéből, a templomudvarban pénzen megváltották az áldozati állatot, legyen az bárány, borjú, kos vagy galamb. Történetesen, ha nem volt sékel a zsebükben, akkor a pénzváltóknál ottani valutára cserélték a sajátjukat. Tehát

az így megvásárolt áldozati állatot átadták a papoknak, azok a megrendelés szerint áldozásnak megfelelően megáldozták. Ezalatt az idő alatt ők zsebre dugott kézzel akár füttyörészhettek is, mert úgy mond a pap úgy is elvégzi az istentiszteletet, mit számít hát, hogy mit csinálunk mi éppen akkor, amikor a pap istentiszteletet cselekszik? Ezért nagyjából ennyivel minden le is volt tudva. Ennyi volt az istentisztelet akkor és ott Jeruzsálemben. Sőt olybá tűnt, hogy mindezzel, az így letudott „istentiszteletükkel” az Istent tették az adósukká. Most már nekünk tartozik az Isten, hogy egészséget adjon, jó szerencsét és mindenben úgy áldjon meg minket, ahogy mi azt megfizettük neki. A pénzünkért a bemutatott áldozatunkért, most már dolgozzon meg az Isten is. Igen ez a gondolat is benne volt az Istennel üzletelő magatartásukban.

Akkor, amikor abban a templomban ennyire rendben volt minden és az áldozás technológiája már-már egy automatizált modern vágóhídhöz hasonlított, igen akkor lépett be az ördög felett diadalt arató⁶, Szentlélekkel betelt és szent angyalok társaságával kísért Jézus, a mi Urunk abba a templomba, hogy lángoló szeretettel a szívében, Igével az ajkán, és jobbában pedig ad hoc rögtönzött korbáccsal helyreállítsa az Isten Igéjével élő nép igaz istentiszteletét. Ezzel kezdődött Jézus földi szolgálata János szerint, hogy helyre állította az élő Isten tiszteletét!

János szemtanúja volt a templomát megtisztító Jézus arcának, szemének, hangjának, ott volt Jézus mellett, ahogyan később, - a Biblia utolsó könyvében ugyanez a János - szemtanúja a hét gyülekezetet megtartó és megtisztító Krisztusnak, az egyetemes egyházban jelenlévő Krisztus arcának, hangjának és tekintetének is. Ez a János annak a Mindenható Krisztusnak az arcát látja és láttatja velünk is, aki a mi gyülekezetünkben van jelen és a mi templomunkban.

Milyen hát az arca a mi Urunknak, itt és most?

Urunk Jézus Krisztus, amikor szavával, Igéjével és kötélből font ostorával kiűzött minden kufárt, János a napnál világosabban látja Jézusnak azon arcát, amellyel leplezte és legyőzte a pusztában (Mt 4: 1-11) majd pedig ott a jeruzsálemi templomban is az ördög minden csalását és hazugságát!

Mi is történt ott a pusztában?

Ott azt mondta az éhező Jézusnak, hogyha Isten fia vagy, ha isteni erő van benned, akkor segíts magadon, változtasd át a köveket kenyérré, és jól fogsz lakni! Különben minek van ilyen hatalmad, ha nem azért, hogy fordítsd az a saját hasznodra? Bizonyítsd be a hatalmadat, ha valóban Isten fia vagy, *mentsd ki és szabadítsd ki magadat*⁷ „a kövekből kenyeret” című csodával az éhezés kínjai közül! Nézd nemcsak te, hanem emberek milliói éheznek így. Szemük csak azt kutatja, ki ad nekik enni. Ezek teljesen képtelenek, hogy lelkesedjenek a tanításodért, érted, Istenért, de add nekik előbb ezt a kőből való kenyeret és meglátod, hogy királyukként⁸ emelnek a fejük fölé! (Bonnhoeffler, Dietrich 2020, 17; január 11)

Igen! Pontosan úgy van! Ez a sátáni ós kígyó pusztai nagy evangelizációja! Az ördög valamiféle közbenjárónak mutatva önmagát személyesen „könyörög” az éhező milliókért az Isten Fia Jézus szívében. De a mi Urunk Jézus a látszólag másokért könyörgő közbenjáró szeretet hangjában felismeri a kezdettől fogva hazug és embergyilkos ördögöt! Hallatlan felismerés volt ez. (Bonnhoeffler, Dietrich 2020, 17; január 11) Jézus az Atya Isten Igéjével ellene állt az ördögnek, mikor is ezt mondta:

- Nemcsak kenyérral él az ember, hanem Isten szájából származó összes Igével!

Urunk azt szeretné, ha mi is felismernék ezt az alattomos embergyilkost és örök hazudozót, aki a legkülönbeket is képes csapdájába csalni és elejteni! „Valljuk, hogy a bűnesetben a lelkiismeretünk is megromlott. (...) Jézus beszél arról, hogy a legbuzgóbb farizeusi rabbik sok esetben olyan törvényeket hoztak, melyekkel felülírták az Isten parancsolatát”, (Márk.7;8-9 Vö.: Mt 23: 16; 23-28) az Isten Igéjét. Sátáni ügyeskedés a hívő emberek túl magabiztos „jó” lelkiismerete is, melynek nemcsak a Jézus korának farizeusai estek áldozatául.

„Vannak olyan becsületes emberek, akik becsületességük miatt kárhoznak el, vagy tévednek el. Ők a jó lelkiismeretük szavára hallgatnak. Végül csapdába esnek, mert (észrevétlenül) a maguk irányítása alá vették az életüket. Isten nem szabad bennük. Jézus korlátozva van a „Jó” Lelkiismeretüktől. És ez a keresztyén testvér tudva, vagy tudatlanul szépen „tisztá kívánsága (=jó lelkiismerete) szerint” válogat a jó lelkiismeret és az Ige között,”⁹ mert az Úr nem szabad és szuverén élő Isten ő benne!

Ők azok, akiknek Pál apostol szerint „viszket a fülük”. „Mert lesz idő, - mondja Pál az ifjú Timóteusnak - mikor az egészséges tudományt el nem szenvedik, hanem a saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert viszket a fülük; És az igazságtól elfordítják az ő fülüket, de a mesékhez oda fordulnak (2Tim 4:3-4).” Ők azok, akik, amíg mese a prédikáció, hallgatják, de mihelyst prófétai leleplezés és igaz tükör, akkor ellene állnak. Ameddig a prédikáció isteni beszéde jól megkeni az ember máját, hallgatja, de ha Isten Igéjeként leleplezi az ó-embert, az alattomosan elrejtőző bűnt, akkor kész akár lábbal is tiporni az igaz bizonyágtételt, sőt *az eltaposására méltóvá*¹⁰ lett emberi bizonyágtévőt is! Fitnessz Ige-fogyasztók! A szellemi ember zsírós kemény eledele (1Kor 3:2-3) nem kell csak az érzéki testnek való, a pihe-puha könnyű! Hiszen testileg akar dicsekedni (Gal 6:13)!

„Akár milyen legyen a lelkiismeret parancsolata, emberi parancsolat. Az utak hasonlóak, (vagyis jónak látszódnak¹¹) egy darabig együtt mennek (haladnak), majd egyszer csak szétválnak.”¹² Viszont, aki a köszikla Igére épít (Mt 7: 21-27), igaz, hogy belehal az ó embere, de nem téved el az úton!

Ádáz kísértőnk a maga alattomos ügyeskedésével mindent elkövet, hogy eltávolítson¹³ bennünket a mi Urunk Jézus Krisztustól. Mesterkedéseivel nemcsak a jó lelkiismeretet állítja az életünk középpontjába, nemcsak a jó lelkiismeret tudja életünk vezérelvévé tenni, Krisztus Urunk királyi és bírói székébe beültetni, hanem a világosság angyalaként¹⁴ millió és egy más dolog képében is *beülteti magát*¹⁵ a Szentlélek *templomába*.¹⁶ Említsünk meg talán a legfontosabbakat! Ilyen például a megtérés saját élménye, a saját tisztaságom és szentségem elbűvölő jósága és szépsége, amit másoknak is dicsérniük kell. A személyes szentségnél azonban az Istennek átadott élet többet ér. „Ha a személyes szentséggel törődünk, saját magunkra fogunk fókuszálni; túlságosan ügyelünk arra, nehogy megbántsuk Őt azzal, ahogyan járunk, szólunk vagy kinézünk.”¹⁷ Ezzel szemben az Istennek átadott élt csak és kizárólag Krisztusra fókuszál, és éppen ez az, amit ő ellenségünk, az a sátáni kígyó szüntelenül meg akar akadályozni!

Az ördögi kísértő az élő Isten helyére teheti bennem például a saját igazságomat, ami nemcsak jogos haragtartásra bátorít fel, hanem akár jogos és alattomosan kivitelezett bosszúra is feljogosít.

Beülhet a nagy Csaló, a világosság bukott angyala a Krisztus székébe még az adakozási (Máté 6:1-4), imádkozási (Máté 6:5-8), vagy böjtölési (Máté 6:16-18) performanszom mindenki más lekörző győztes képben is, vagy a Szentírás tárgyi tudással való birtoklásának (János 9: 34) hatalmas sztárja, azaz csillaga képében is!

Végül, de nem utolsóként tetszelegni képes annak az önjelölt nagy mártírnak a képében is, aki képes a Mózes, Illés és Dániel nagyságú emberek, sőt angyalok nyelvén szólni, jövődőt mondani, és minden titkot és minden tudományt feltárni; és oly tökéletes hittel hinni, hogy akár hegyeket mozdíthat ki helyükről. Mindezekén túl pedig képes a Jézus keresztségével¹⁸ is úgy megkeresztelkedni, hogy minden vagyonát a szegények közt osztja szét, a testét pedig tűzre adja, egy picurka kis különbséggel, mindezt úgy, hogy szeretet nincsen benne; tompán zengő ércként, disszonánsan pengő elhangolódott cimbalomkét, semmivel sem bíró üres semmiként (Vö.: 1Kor 13:1-3).

„Testvér! Ha az igére építesz, igaz, hogy belehal az ó embered, de az Úrnak ezen az ösvényén nem tévedsz el!”¹⁹

Milyen tehát a mi kicsiny gyülekezetünkben jelenlévő hatalmas, minden hazugság felett diadalmaskodó és dicsőséges Krisztus arca? Milyen az ő arca, amikor lerombolja a Sátán bennünket Krisztustól elszakító művét, mikor Urunk elszólít minket minden más tevékenységünktől önmagához, hogy mi csak és kizárólag Őt halljuk és lássuk?

Egy ember fiaként és Uramnak méltatlan bár de elhívott és hivatalos vörösberényi őrállójaként²⁰ ma olyannak látom Krisztus arcát, mint aki még mindig, így most is, igazságával és szentségével, ostorral és az Ige kardjával leleplezi látszólag a szeretet hangján másokért aggódó ördögöt és megtérésre hív.

Bizony, ostorral és Igével, sajjáással és kegyelemmel, fájdalommal és vigasztalással hív az örök élet megtérésére, mert Krisztus uralmában szenvedés és boldogság együtt jár. Az Isten szerkesztette egybe a kettőt. Az ember kezdettől fogva való törekvése, hogy elválassza egymástól, amit az Isten egybeszerkesztett. Szüntelenül ki akarjuk mazsolázni magunknak az örömet, az emelkedettséget, a jót, a veríték viszont, a keserűség, a baj, a bosszankodás és a sebek legyenek a máséi.

Nem kell nekünk az a boldogság, amelyik Krisztus Urunk szenvedésébe és kereszthalálába került, az békesség, amelyik az Ő áldozatából fakad. Nem kell nekünk az élő Isten kemény, rettenetes, félelmetes és kíméletlen szeretete, sem belőle fakadó és életet adó igazsága. Valamiféle olcsó üdvösség kell nekünk, amiért nem kell pontosan ugyanúgy odaadni magunkat, ahogyan Urunk adta önmagát értünk. Ez az olcsó keresztyénség azonban nem Istennek nem kell, sem az általa üdvösségre kiválasztott embereknek.

Pedig a Jézus sebei az igaz ember és az igaz egyház hitelesítő pecsétje. Tanítványai a feltámadott Urat a sebeiről ismerték meg. Nekünk sem lehet másként megismertetnünk Jézust a világgal, csak a sebeinken keresztül. Krisztus sebeivel sebződünk meg, és ez hitelesíti az általunk hirdetett evangéliumot. „Jézus nem hajlandó az Ő népének, Anyaszentegyházának érdekében másféle ismertető jelet hitelesnek elfogadni, csak a saját sebeit, amiket népe hordoz. Sebek nélküli keresztyénségre se Urának, se a világnak nincsen szüksége.”²¹ Meg van írva: „Mert ő megsebez, de be is kötöz, összezúz, de kezei meg is gyógyítanak!” Jób 5:18.

Ostort ragad, hogy megtisztítson és megszentelhessen! Bizony, ostorral és Igével, sajjáással és kegyelemmel, fájdalommal és vigasztalással hív az örök élet megtérésére!

De mégis, honnan hova kell megtérnünk?

Van a szeretetünknek olyan ördög lóbálta nyüzsgése, zsongás-bongása, a vallásos jótékonykodásunknak mérnöki precizitással, perfekt logisztikával, zseniális teológia háttérrel, tökéletes reklámmal és marketinggel megszervezett aktivitása, melynek alattomosan egyetlen célja mégiscsak az, hogy pokoli messzeségbe távolítson el attól, hogy azok, akiket benyel ez Gólem²² [גולם (gólem) rokon nyelvi (arámi) jelentése: 'még be nem fejezett, formálás, megmunkálás alatt álló edény')] gépezet, többé ne éljenek az Isten szájából őket éltetni akaró Ige által, hanem csakis a saját jóságuk bűvöletében, ahol saját nagyszerűségük napról napra kővé száradó és egyre penészesebb kenyeren tengődjenek! A tévelygésnek ez az a tevékenysége, ami nem sebződik meg a Krisztus sebeivel, s amiből soha semmilyen megtérés, s így igaz egyház sem származik, tehát üdvösség és örök élet sem, sőt ez az a „gyülekezet (=egyház)”, amit az Úr az ítélet napján ezekkel a szavakkal minősít:

- Sokan mondják majd nekem ama napon:
- Uram! Uram! nem a te nevedben prófétáltunk-e, és nem a te nevedben üztünk-e ördögöket, és nem cselekedtünk-e sok hatalmas dolgot a te nevedben (Máté 7:22)? Hát

nem teelötted ettünk és ittunk, és az utcáinkon tanítottál (Lk 13: 26)? „És akkor vallást tesztek majd nekik:

- Sohasem ismertelek titeket; távozzatok tőlem, ti gonosztevők (Máté 7:23).” „(...) nem tudom, honnan valók vagytok, távozzatok tőlem mindnyájan, ti gonosztevők! Ott lesz sírás és fogcsikorgatás, amikor látjátok Ábrahámot, Izsákot és Jákóbot és a prófétákat mind az Isten országában, magatokat pedig kirekesztve onnan. És jönnek napkeletről és napnyugatról és északról és délről, és letelepednek az Isten országában. Mert vannak utolsók, akik elsőek lesznek, és vannak elsőek, akik utolsók lesznek. Lk 13: 27-30.

Aki tehát meghallja Krisztus eme hívását és megalázza magát élvén él, de ha megkeményedik és megveti az Úr Igéjét, hogy az által táplálkozzon és éljen általa, akkor nem lesz számára menedék.

Urunk Jézus Krisztus tehát, amikor a Szavával és ostorával kiűzött minden Isten beszédével szembeszegülő kufárt, volt egy rövid idő, amikor az ostortól való félelem miatt abban a templomban senki nem tartózkodott, vagy csak azon kevesek, akik az ostor ellenére is valóban az egy élő Istent imádva imádkoztak. Ez egy rövid idő volt és én pontosam ezt szeretném most kiragadni, és mint egy mozivászonra kivetítve végigjárni.

Szeretett testvéreim! A 2020. esztendő és a 2021. év kezdete is Mindenható Urunknak ostorsuhogásának jegyében telt el és telik még most is. Ez nem egy képzeletbeli ostor, hanem halálos csattogások közepette suhan végig globálissá lett világunkon, s benne minden egyes gyülekezeten is. Látjuk a végeredményt, azt, amit ki szeretnék most emelni ezen az istentiszteleten, hogy milliónyi keresztyén templom üresen áll. Nem egy, mint egykor a jeruzsálemi egy rövid ideig, hanem milliónyi. Néztem az interneten, azt, akikre most is minden szem odafigyel, hogy az USA-ban, ahol a templomokban egykor tízezrek voltak jelen egy-egy istentiszteleten, tömegek, most azok a templomok is üresek. Nem reklámozzák magukat így üresen. Amikor tele voltak, akkor reklámozták magukat, de most nem, most üresek. Igen, volt egy kis idő, amikor az a templom ott Jeruzsálemben ugyanilyen üres volt.

Krisztus Urunk ostorának jelenléte nyilvánvaló és mi is átéljük azt, amit a Jézus mellett álló tanítványai akkor, sőt látván látjuk a pénzváltók felborított asztalait, a földre szórt gazdátlan pénzt. Látjuk a káoszt és a félelmet, az üres templomot, Jézus ostora suhog benne, és az, akinek nem volt helye ott, az bizony kimenekült onnan! Csak a kevesek gyülekezete maradhatott, akik Istent akarják hallani, és egyedül Őt imádni! A kufárlelkűek nem maradhattak meg az igazak gyülekezetébe. Mindenki más, aki az élő Isten szájából származó Igén és az imádat imádságán kívül valami mást akart, valami többet, ultra plusz-ot és extrát akart az Úr templomában, az Isten egyházában, a Krisztus gyülekezetében, az rettegve maradt távol a Jézus ostorától.

Mások, amint azt az igében is hallottuk vérig sértődve kérik számon Jézuson azon szerzett jogukat, hogy kufárságukkal kiszorítsák az élő Isten élő Igéjét és a latrok barlangjává²³ tegyék az Isten egyházát. Megkérdezik hát Jézustól, hogy ki hatalmazta fel őt arra, hogy az istentiszteletet Krisztusközpontúvá, Ige és imádság központúvá tegye? Ki jogosította fel Jézust arra, hogy tönkre tegye az üzletüket és az imádság házává tegye az Isten templomát? Kitől kapott hatalmat ő arra, hogy váltságával, a megtérés és újjászületés által az Atya Isten igaz imádóivá tegye benne az Isten népét?

Ők tehát, azok az istenfélő törvénykövető zsidók, ezt tették, akkor és ott számonkérték Jézust, de mit teszünk mi?

Íme a templom elcsendesedett, alkalmas arra, hogy benne mi is elcsendesedve meghalljuk a csendben velünk beszélő Urunkat. Most nincs semmilyen emberi tevékenység által keltett zaj, elterelő zavar, vagy zene benne, hanem csend van, mely alkalmassá teszi ezt a helyet az Atya Isten meghallgatására és igaz imádatára. Mit cselekszünk hát, amikor a csendnek az ideje van,

amikor a hallgatásnak az ideje van? Urunkra hallgatunk és Őt imádvá imádkozunk, vagy ökölbe szorított kézzel követeljük a régi életünket, a régi ezer zajjal teli „istentiszteleteinket”, az általunk elképzelt egyházi életet, amiről Jézus azt mondta akkor, hogy nincs helye annak abban a templomban? Ámen, ámen, hogy Urunk azért gyűjtött össze, hogy valóban Ő hozzá vágyakozva Őt hallgassuk és Istent imádjuk!

Áldott az Isten, ha most Szavával megsebez, hogy Igéjével meggyógyítva a maga igaz imádóivá tegyen! Bárcsak megtenné, hogy ne mozdítsa ki, hanem Igéjével megtisztítva még jobban megerősítse világító gyertyatartónkat!

Kétezer évvel ezelőtt azt mondta Jézus abban a templomban, hogy nem kell Istennek a ti kufárlelkületű, Istennel üzletelő istentiszteletek. Az Úr szólt és a hitetlen árusok nem állhattak meg az igazak gyülekezetében (Zsolt 1:5), így a templom az Isten igaz imádóinak helye²⁴ lett, akik Lélekben és igazságban (János 4: 23) imádják a mennyei Atyát.

Nem tartott sokáig. Nagyjából a templom Jézus általi megtisztításától számított negyven év elteltével az a templom, amelyik tele volt vallásos zsongással, jöttek a rómaiak teljesen lerombolták a templomot, melyből egyetlen falszakasz maradt meg. Ezt siratófalnak nevezik, ahova ma is ezrek zarándokolnak el azon igazak közül, akik igazán várják a Messiást, hogy ott Isten igaz imádóiként imádkozzanak.

Az Úr tehát szól és az Istennek nem tetsző istentisztelet elhalkul, elnémul és megszűnik történni az egész föld kerekén, amint az most is van, mert Mindenható Urunk a gyülekezetei között, a hét gyertyatartó között jár, és hatalmában áll azt megtisztítva helyreállítani és megerősíteni, de hasonlóképpen hatalmában áll az is, hogy kimozdítsa a meg nem térő gyülekezet gyertyatartóját.

Azok a gyülekezetek, amelyek a Jelenések könyve szerint egykor Kis-Ázsiában voltak, mára majdnem mind eltűntek. Törökország területén a romjaikat még a turisták megtekinthetik, de ott, a Szentháromság egy igaz Isten imádatát mára az iszlám teljesen elnyelte. Ez történt, ez a történelem, ezek a tények.

Megtérni ma annyit jelent, hogy nem akarok másról tudni csak a megfeszített Krisztusról, mint az Isten engem is örök életre éltető élő Igéjéről! Megtérni azt jelenti, hogy kizárólag Őt akarom hallgatni! Továbbá azt jelenti, hogy elfogadom, a teljes lényem közepéig magamhoz veszem az egyetlen jelt, szent jegyet és pecsétet, mely által bíznom kell, és ez az egyetlen jel úgyszintén a megfeszített Krisztus, aki harmadnap feltámadt a halottak közül és velünk van minden nap a világ végezetéig!

Mélyüljünk el Istennek ebben a nagy kegyelmében, a miben most a mi gyertyatartónk még áll. Bárcsak megtisztítana és megerősítene, hogy ne mozdítsa ki a gyertyatartónkat, hogy el ne vesszünk, hanem mindennél gazdagabb ajándékában részesülhessünk itt, (...) és most! Ámen.

Jegyzetek:

¹ Szeretteim, szeressük egymást: mert a szeretet az Istentől van; és mindaz, aki szeret, az Istentől született, és ismeri az Istent. Aki nem szeret, nem ismerte meg az Istent; mert **az Isten szeretet**. Az által lett nyilvánvalóvá az Isten szeretete bennünk, hogy az ő egyszülött Fiát elküldte az Isten e világra, hogy éljünk általa. Nem abban van a szeretet, hogy mi szerettük az Istent, hanem hogy ő szeretett minket, és elküldte az ő Fiát engesztelő áldozatul a mi bűneinkért. 1Ján 4:7-10.

² Ne csinálj **magadnak** faragott képet vagy valami hasonmást arról, ami fenn az égben vagy lenn a földön vagy a vizekben, a föld alatt van! 2Mózes 20: 4. Vö.: „Ne csinálj magadnak öntött isteneket!” 2Móz 34:17. Az öntőformába öntött isten a sokszorosítható isten!

³ Oswald Chambers: Mindenemet Krisztusért. Evangéliumi Kiadó. Budapest 2019. oldal 56.

⁴ Ő pedig felelvén, monda: Meg van írva: Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Istennek szájából származik. Máté 4:4. Vö.: 5Móz 8:3.

⁵ De jaj nektek képmutató írástudók és farizeusok, mert a mennyeknek országát bezárjátok az emberek előtt; mivelhogy ti nem mentek be, akik be akarnának menni, azokat sem bocsátjátok be. Máté 23:13.

⁶ Ekkor monda neki Jézus: Eredj el Sátán, mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj. Ekkor elhagyá őt az ördög. És íme angyalok jövének hozzá és szolgálnak vala neki. Máté 4:10-11.

⁷ Szabadítsd meg magadat, és szállj le a keresztről! Hasonlóképpen pedig a főpapok is, csúfolódván egymás között, az írástudókkal együtt mondják vala: Másokat megtartott, magát nem bírja megtartani. Márk 15:30-31.

⁸ Az emberek azért látva a jelt (a megszaportított kenyerek csodáját), amelyet Jézus tőn, mondának: Bizonytalán ez ama próféta, aki eljövendő vala a világra. Jézus azért, amint észrevevé, hogy jöni akarnak és őt elragadni, hogy királlyá tegyék, ismét elvonula egymaga a hegyre. Ján 6:14-15.

⁹ Zimányi József: „A jó lelkiismeret” veszélyei, Facebook bejegyzés 2021. január 19-én, 10h 28' óra

¹⁰ Ti vagytok a föld sója; ha pedig a só ízét veszti, ugyan mivel sózzák meg? Nem jó azután semmire, csak arra, hogy kidobják és eltapossák az emberek. Mt 5: 13.

¹¹ Van oly út, mely igaz az ember szeme előtt, de vége a halálnak útja. Péld 16:25.

¹² Zimányi József: „A jó lelkiismeret” veszélyei, Facebook bejegyzés 2021. január 19-én, 10h 28' óra

¹³ Félek azonban, hogy amiként a kígyó a maga álnokságával megcsalta Évát, akként a ti gondolataitok is megrontatnak [és eltávolodnak] a Krisztus iránt való egyenességtől. 2Kor 11:3.

¹⁴ „Nem is csoda; hisz maga a Sátán is átváltoztatja magát világosság angyalává.” 2Kor 11:14. „Így szól az Úr Isten: Te valál az arányosság pecsétgyűrűje, teljes bölcsességgel, tökéletes szépségben. Édenben, Isten kertjében voltál; rakva valál mindenféle drágakövekkel: karniollal, topázzal és jaspissal, társiskóval és onixsal, berillussal, zafírral, gránáttal és smaragddal; [és] karikáid mesterkézzel és mélyedéseid aranyból készültek ama napon, melyen teremtetél. Valál felkent oltalmazó kerub; és [úgy] állattalak téged, hogy Isten szent hegyén valál, tüzes kövek közt jártál. Feddhetetlen valál utaidban attól a naptól fogva, melyen teremtetél, míg gonoszság nem találtaték benned.” Ez 28:12-15.

¹⁵ Ne csaljon meg titeket senki semmiképpen. Mert nem [jön az el addig], mígnem bekövetkezik előbb a szakadás, és megjelenik a bűn embere, a veszedelemnek fia, Aki ellene veti és fölébe emeli magát mindannak, ami Istennek vagy istentiszteletre méltónak mondatik, annyira, hogy **magá ul be mint Isten az Isten templomába**, Isten gyanánt mutogatván magát. 2Thess 2:3-4.

¹⁶ Nem tudjátok-e, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke lakozik bennetek? Ha valaki az Isten templomát megrontja, megrontja azt az Isten. Mert az Istennek temploma szent, ezek vagytok ti. 1Kor 3:16-17.

¹⁷ Oswald Chambers: Mindenemet Krisztusért. Evangéliumi Kiadó. Budapest 2019. oldal 56.

¹⁸ Jézus pedig felelvén, monda: Nem tudjátok, mit kértek. Megihatjátok-e a pohárt, amelyet én megiszom? és megkeresztelkedhettek-e azzal a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem? Mondának neki: Meg. Máté 20:22.

¹⁹ Vö.: Zimányi József: „A jó lelkiismeret” veszélyei, Facebook bejegyzés 2021. január 19-én, 10h 28' óra

²⁰ Embernek fia! Órállóul adtalak én téged Izrael házának, hogy ha szót hallasz számból, intsd meg őket az én nevemben. Ha ezt mondom a hitetlennek: Halálnak halálával halsz meg, és te őt meg nem inted és nem szólsz, hogy visszatértsd a hitlent az ő gonosz útjáról, hogy éljen: az a gonosztevő az ő vétke miatt hal meg, de vérét a te kezedből kívánom meg. De ha te megintetted a hitlent, és ő meg nem tért hitlenségéből és gonosz útjáról: ő az ő vétke miatt meghal, de te megmentetted a te lelketet. És ha elfordul az igaz az ő igazságától, és cselekszik álnokságot, és én vetek eléje botránkozást: ő meg fog halni; ha meg nem intetted őt, vétke miatt hal meg és elfelejtetnek igazságai, amelyeket cselekedett; de vérét a te kezedből kívánom meg. Ha pedig te megintetted azt az igazat, hogy az igaz ne vétkezzék, és ő nem vétkezik többé: élvén él, mert engedett az intésnek, de te a te lelketet megmentetted. Ez 3:17-20.

²¹ Visky Ferenc: Méz a sziklából, Koinónia Kolozsvár 2003. oldal 28.

²² Deutsch Tibor szerint a héber **gólem** szó **jelentése**: alaktalan, élettelen tömeg. A zsidó néphagyományban szereplő gólem, az agyagból készült, de a héber nyelv betűinek és szavainak mágikus kimondásával életre keltet alaktalan óriási emberi alakot, tömeget, műember²² jelenti. Az ember által készített gólem alakja a kabbala „Szefer

Jecira” könyvében jelenik meg. A könyv keletkezési idejét nem ismerjük, nyelvezete alapján legvalószínűbb, hogy a 2. században, a Misna korában született.

„A prágai gólem legendája a 19. század elején német nyelvű irodalmi művekben jelent meg először. Ezekben a leírásokban a chelmi gólem története összekapcsolódott a híres prágai Löw rabbi körül kialakult legendákkal. Júda Löw ben Becalél rabbi (1520–1609) Kepler kortársaként élt Prágában. A színhely nem véletlen, hiszen a történet időpontjában Prága az okkult tudományok európai központja volt.

A történet szerint az 1500-as évek vége felé a prágai gettóban a Löw rabbi a kabbala segítségével – szájába helyezett varázserejű papírral – életet lehelt a Moldva-folyó partjáról származó agyagból gyúrt műemberbe, akit Józsefnek (Josszele) nevezett el. A gólemet működtető papírtekercsen Isten neve szerepelt. A gólem elsődlegesen azért született, hogy a prágai zsidókat megvédje a korabeli pogromoktól. (...). Az egyik leírásban maga a rabbi idézte elő ezt a helyzetet azzal, hogy egyik péntek este elfelejtette kivenni az agyagember nyelve alól a papírtekercset. Mivel Josszele már teljesen megszokta szombati pihenőjét, ennek elmaradtán dührohamot kapott, tört és zúzott a gettóban, majd a zsinagógát is megtámadta. A rabbinak végül komoly erőfeszítésébe telt, hogy cédulát elvegye a dühöngő gólemtől, aki a zsinagóga előtt összeroskadt és részeire esett.²²

Az emberkéz (titkos társaságok) által készített Gólem nem egyéb, mint az Istennel versengő embernek azon törekvése, hogy Teremtő Alkotója helyére lépjen egy olyan élettelen, de mégis élőnek tűnő szörny létrehívásával, amelyik kiszolgálja minden elképzelhető igényét, tetszését és akaratát. Ennek a Gólemnek legfőbb funkciója az Isten kiszámíthatatlan és bizonytalan oltalmazásának biztos védelemre való lecserélése. Az így teremtett istenség kiszámítható, irányítható és megbízható. Minden ellenségtől és üldözéstől megvéd és soha senkitől nem kell félnie annak, aki megalkotta a maga szolgálatára. Az így létrehívott biztonság azonban még a legenda szerint is végzetes, mert amikor már nincs többé egyetlen ellenség sem, akkor a maga a Gólem lesz az önmagával együtt mindent elpusztító megállíthatatlan ellenség, ami alkotója ellen fordul.

Az üldözhetetlen nép, vagy egyház gondolata nem újkeletű. Egyik megjelenési formája éppen az inkvizíció egyháza volt. A Gólem oltalmában lévő egyház szükségszerűen maga a nagy üldöző. Így Gólem és Antikrisztus szinonim jelentésű szavai a zsidó-keresztény hagyománynak.

²³ És monda nekik: Meg van írva: Az én házam imádság házának mondatik. Ti pedig azt latroknak barlangjává tettétek. Máté 21:13.

²⁴ Ők annak okáért örömmel menének el a tanács elől, hogy méltókká tétettek arra, hogy az ő nevéért gyalázzal illettessenek. És mindennap a templomban és házanként nem szűnnek vala meg tanítani és hirdetni Jézust, a Krisztust. Apcs 5:41-42. Vö.: Apcs 2:46!